

"Политичка судбина Мила Ђукановића биће онаква какву је заслужио. И то не говори Здравко Кривокапић, већ нас то учи искуство из осталих земаља света", каже Здравко Кривокапић, у свом првом интервјуу, који је ексклузивно дао за Нова.рс, након што му је црногорски парламент поверио мандат за састав нове владе.

"Од мене се тражи извињење председнику Србије Александру Вучићу, а ја питам за шта треба да се извиним? Хришћанин сам, кажем извини кад погрешим. Уместо извињења, позивам руководство Србије да сарађујемо, да поново градимо оно што су неки порушили у протеклих тридесет година", наглашава Кривокапић на почетку разговора за наш портал.

Према његовим речима, нова Влада у Црној Гори мораће пре свега да анализира какав јој је терет оставила одлазећа власт и да је за ту земљу од изузетне важности да негује братске односе са Србијом. Лидер коалиције "За будућност Црне Горе" за портал

Нова.рс објашњава и како је доживео рекацију председника Србије Александра Вучића на његов коментар да је у блиским односима са Милом Ђукановићем и шта мисли о захтевима да се извини Вучићу због својих претходних изјава.

Кривокапић је и открио шта након свега мисли о Дритану Абазовићу и Алекси Бечићу, али и о Милану Кнежевићу и Андрији Мандићу, као и како реагује на тврдње да је “пројекат митрополита црногорског-приморског Амфилохија Радовића”.

Влада у законском року

Недавно је нова већина у црногорском парламенту и званично поверила вама да будете мандатар. Који су ваши наредни кораци и колико ће вам времена требати да формирате нову Владу?

Према Уставу мандат за састав нове владе најпре треба да повери председник Црне Горе и од тог тренутка тече законом предвиђен рок у којем влада треба да се формира. Очекујем да ће нова Влада Црне Горе бити формирана у законом предвиђеном року.

Шта ће бити први потези Владе?

Не верујем да нова влада може да направи иједан сврсисходан корак без скенирања постојећег стања. Морамо да утврдимо прецизно шта нам је оставила претходна власт као терет и на основу тога ћемо направити стратегију санирања очито тешког стања.

Мислите ли да је Мило Ђукановић одустао од идеје да прекраја скупштинску већину? Очекујете ли опструкције?

Мило Ђукановић је искусни политичар. Он се читав живот није бавио ничим другим осим политиком. Не бих потценио капацитете господина Ђукановића, као што не бих потценио ни његову потребу да заштити своје послове, којих је у Црној Гори и превише. Ипак,

изнад свега и пре свега не бих потценио грађане Црне Горе, који су након тридесет година рекли доста таквој политици. Ђукановић ће бити пред избором да ли да слуша свој политички инстинкт или своје нагоне за самоодржањем. Верујем да је схватио да он више нема подршку оних који су за њега гласали претходних година, као ни оних који су против њега били све време.

После свега, каква ће бити политичка судбина Ђукановића и одлазећег премијера Душка Марковића?

Биће управо онаква какву су заслужили. И то не говори Здравко Кривокапић, то нас учи искуство из осталих земаља света. Нађите ми један пример у којем аутократе и диктатори имају срећан крај? Да будем прецизан, овде говорим само о политичким последицама и политичком крају!

Следи демонтажа накарадног система

У јавности се могло чути да је и унутар коалиције било проблема пред конститутивну седницу Парламента, али и да су разговори у појединим тренуцима прерастали у свађу. Јесте ли успели да решите све несугласице или и даље постоје отворена питања?

Три различите коалиције су у изборе кренуле да сруше режим. Прва етапа је успешно завршена. Сада смо пред другом, а то је демонтажа накарадног система, поновно успостављање институција државе, успостављање владавине права. Да будем кратак и јасан, ми морамо државу вратити људима. Стратегије до тог циља су различите, али се надам да ћемо успети да превазиђемо разлике и дођемо до циља. Ипак је циљ већи од наших разлика. Не постоји нико ни у једној од ове три коалиције коме није на срцу успешна и просперитетна Црна Гора, а то је већ довољан капитал за почетак.

После свега што се догодило, какво је Ваше мишљење о Дритану Абазовићу и Алекси Бечићу? Јесу ли то људи са којима можете да градите будућност Црне Горе?

Алекса Бечић и Дритан Абазовић су будућност Црне Горе, заједно са осталим младим људима њихове генерације, којих има у све три победничке коалиције. Млади, образовани, некорумпирани и изнад свега патриотски оријентисани млади људи. Иако су млади годинама, они нису почетници у политици и није ме стид да признам да бих са својих 62 године и те како имао шта да научим од њих.

Црква је завршила са својим политичким амбицијама

А да ли се променило ваше мишљење о Милану Кнежевићу и Андрији Мандићу након свих догађаја?

Андрија Мандић и Милан Кнежевић су ветерани црногорске политичке сцене, можда раме уз раме и са самим Ђукановићем. Они су дуго у политици, дуго су одржавали ватру отпора режиму и то је за свако поштовање. Не бих рекао да сам променио мишљење о њима, али сада сам у прилици да изнутра сагледавам политику и процесе. Наравно, деси се понекад да нам виђење није подударно. То приписујем и свом неискуству, али није тајна да на поједина питања гледамо другачије. Али, има она изрека и кад се слажемо и кад се не слажемо нека то буде у љубави. Што се мене тиче – биће тако.

Митрополит Амфилохије и владика Јоаникије у претходном периоду били су медијатори разговора унутар коалиције док су трајали преговори о новој власти. Колико је улога Српске православне цркве била значајна у овом процесу?

Ја сам у политику и ушао након што је претходна власт усвојила дискриминаторски Закон о слободи вероисповести и то сам и раније истицао. Улога Цркве у рушењу режима је неспорна, и то је јасно свима. Само бих волео да прецизирам одмах сада, Црква је у тај процес увучена, јер је морала да се брани. Величанственим литијама, које су биле мирна хришћанска побуна, Црква је практично артикулисала незадовољство многим другом стварима у црногорском друштву. Било је само потребно да се на политичком тржишту појаве партије које то незадовољство могу да капитализују на изборима, што се и догодило. Колико ми је познато, а ценим да сам добро информисан, Црква је своје амбиције да се укључује у политички живот завршила оног момента кад је чула обећање нас из три победничке коалиције, да ћемо повући спорни Закон о слободи вероисповести. Медијаторска улога цркве у једном тренутку кад је запело око преговора није ништа друго, него одраз бриге духовне власти Црне Горе, која је ценила да може дати допринос договору. Ни митрополит Амфилохије, ни владика Јоаникије, немају

захтеве у правцу интереса за састав владе или како ће бити подељени ресори. Трбало је сачувати јединство које смо капитализовали 30. августа победом над ДПС-ом. То је био њихов главни и једини мотив. Захвалан сам Цркви, али и бројним другим појединцима који ових дана чине све да ми проходамо као власт. Људима који су дуго у опозицији треба неко време да се навикну на чињеницу да би сада они требали преузети одговорност за најважније одлуке. И то је процес.

За вас су у више наврата истицали да сте пројекат митрополита Амфилохија. Како коментаришете те наводе?

Ја сам хришћанин, идем у цркву и то је цела истина. Ако сам ја крив и ако је то мој грех, прихватам да сам грешник. Ја сам универзитетски професор, имам петоро деце и двоје унучади. Превише да би био „нечији“ пројекат. Имена митрополита Амфилохија, који је данас један од најобразованијих и најпааметнијих Црногораца, нису достојна таквих квалификација.

Какав је Ваш однос са Амфилохијем и владиком Јоаникијем?

Наш однос је пун узајамног поштовања.

Из ДПС су због разговора на Острогу поручивали да ће Црном Гором управљати СПЦ и да је то урушавање секуларне државе. Како Ви видите улогу СПЦ у црногорском друштву?

Некада су договоре склапали по Сплендидима и разним другим хотелима широм Црне Горе и света. Тада су се углавном договарали како да очерупају Црну Гору. Ми смо се договарали у манастиру у својој држави. Мислим да је много важније због чега смо ми били ту и шта смо ми говорили ту, него где смо били. Секуларност Црне Горе, коју ћу прво бранити, нарушио је одлазећи режим управо Законом који је започео њихов пад. Замислите да се на пропаст секуларне државе противе људи који су на партијском састанку тражили да оснују Цркву? Црну Гору видим као секуларну државу у којој ће бити комотно и Цркви и државној управи. Видим је као државу у којој се нико никоме неће мешати у посао, у којој неће бити ни стварне ни лажне симфоније. Сматрам да би однос у којем би се преплитали са Црквом, наштетио и њој колико и нама. Зато сам

заговорник модела који има Немачка, а која је кроз законски оквир ову област уредила на одличан начин.

Скандалозно је што Вучић тако дуго није био у Црној Гори

Због Ваше изјаве о блиским односима Мила Ђукановића и председника Србије Александра Вучића, позвани сте да дођете у Београд и да донесете доказе. Хоћете ли то и учинити?

Хтео бих да се нашалим противпитањем – да ли то значи да сам на неком суду, ако се од мене траже докази? Недопустиво је да председник Србије Алелсандар Вучић за осам година, колико је на власти, ниједном није дошао у Црну Гору. Ни као премијер, ни као председник. Ни господин Ђукановић није ишао у Београд. Извините, то је

неприхватљиво за моје поимање односа са Србијом. Нама Србија није само суседна земља, нама је Србија братска земља. Тамо нам живе браћа, рођаци, кумови, студирају нам деца, лече се наши људи по болницама. Од мене се тражи извињење предсенику Вучићу, а ја питам за шта треба да се извиним? Хришћанин сам, кажем извини кад погрешим. Уместо извињења, позивам руководство Србије да сарађујемо, да поново градимо оно што су неки порушили у протеклих тридесет година. Позивам их да својим личним односима, заснованим на поштовању, покажемо и нашим грађанима да нема нико ко може стати између односа наше две државе.

С обзиром на изјаве које долазе из обе земље у претходном периоду, на који начин ће нова власт у Црној Гори градити своје односе са Србијом и могу ли се они побољшати?

Ми немамо ниједан разлог да не градимо одличне односе са Србијом, а готово да нема области у којој се ти односи нису покварили. Ја сам и више него спреман да дам све од себе да ти односи буду оно што и наши грађани од нас очекују. Односно онакви како то од нас историја и традиција налажу. Уосталом, да буду онакви како то од нас траже и наши европски пријатељи, који су регионалну сарадњу поставили високо на листи својих приоритета.

Дакле, није искључено да једног дана дођете у посету Александру Вучићу или да он дође у Црну Гору?

Зашто бих то искључио? Ја сигурно нећу бит тај због којег ће односи наше две државе да трпе. Већ сам рекао да је скандалозно да председник Србије није дошао у Црну Гору толико дуго, али и обрнуто.

Говорили сте да ћете од Црне Горе направити Луксембург. Како мислите да то учините, с обзиром на економску кризу која прети да затресе вашу земљу?

Ако Црну Гору учинимо правном државом, ослободимо је окова криминала и корупције, и тиме поручимо да смо сигурно окружење за стране инвестиције, ми ћемо имати стандард европских држава много пре него што то ико очекује.

(Нова.рс)